

การวิเคราะห์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา อาจารย์พลศึกษา และอาจารย์ผู้ช้ศึกษา ที่ทำการสอนนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 25 แห่ง ได้รับกลับคืนมาทั้ง 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนประชากร 74 คน ได้แบบสอบถามคืนมา 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84 รายละเอียด ดังตารางที่หนึ่ง

ตารางที่ 1

จำนวนอาจารย์พลศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคการศึกษา	สถาบันฝึกหัดครู	อาจารย์พลศึกษานามัย		
		ชาย	หญิง	รวม
1	วิทยาลัยครูจันทร เกษม	2	—	2
1	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2	—	4
1	วิทยาลัยครูสวนสุนันทา	2	—	2
1	วิทยาลัยครูสวนกุหลิม	—	2	2
1	วิทยาลัยครูพระนคร	1	1	2
1	วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยดงกรณ	1	2	3
1	วิทยาลัยครูชนบุรี	—	2	2
1	วิทยาลัยครูนครปฐม	2	1	3

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ภาคการศึกษา	สถานฝึกหัดครู	อาจารย์พลานามัย		
		ชาย	หญิง	รวม
2	วิทยาลัยครูยะลา	3	-	3
3	วิทยาลัยครูสงขลา	2	1	3
4	วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช	1	2	3
5	วิทยาลัยครูหมานจอมมิ่ง	1	1	2
5	วิทยาลัยครูเพชรบุรี	3	-	3
6	วิทยาลัยครูเทพสตรี (ลพบุรี)	2	1	3
6	วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา	2	1	3
7	วิทยาลัยครูนครสวรรค์	2	1	3
7	วิทยาลัยครูพิบูลสงครามพิษณุโลก	2	1	3
7	วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์	2	1	3
8	วิทยาลัยครูเชียงใหม่	1	1	2
9	วิทยาลัยครูอุตรธานี	2	-	2
9	วิทยาลัยครูสกลนคร	2	1	3
10	วิทยาลัยครูอมลราชธานี	2	-	2
10	วิทยาลัยครูมหาสารคาม	1	-	1
11	วิทยาลัยครูนครราชสีมา	1	1	2
12	วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา	2	1	3
รวม	25	41	21	62
เฉลี่ย	1	2	1	3

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าอาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย อาจารย์พลศึกษา
 อาจารย์สุขศึกษา คอยแบบสอบถามจากสถาบันฝึกหัดครู 25 แห่ง โดยอยู่ในภาคการศึกษา-
 ที่ 1 จำนวน 8 แห่ง (มากที่สุด) รองลงมาภาคการศึกษาที่ 7 จำนวน 3 แห่ง นอกจากนี้
 นั้นภาคการศึกษาละ 1-2 แห่ง ในสถาบันฝึกหัดครูทั้งหมดเป็นสถาบันฝึกหัดครูสหศึกษาทั้งสิ้น
 นอกจากวิทยาลัยครูสวนกุหลาบเป็นสถาบันฝึกหัดครูหญิงล้วน และวิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง เป็น-
 สถาบันฝึกหัดครูชายล้วน จากสถาบันฝึกหัดครูดังกล่าวมีอาจารย์พลศึกษารวม 62 คืออาจารย์
 พลศึกษาชายจำนวน 41 คน อาจารย์พลศึกษาหญิงจำนวน 21 คน เฉลี่ยแล้วอาจารย์-
 พลศึกษาชายจากสถาบันฝึกหัดครูจะประมาณแห่งละ 2 คน และเป็นอาจารย์พลศึกษาหญิงแห่งละ
 ประมาณ 1 คน เมื่อรวมรายเฉลี่ยแล้วจะมีอาจารย์พลศึกษาสถาบันฝึกหัดครูแห่งละประมาณ
 3 คน

ตารางที่ 2

ระดับอายุเฉลี่ยของอาจารย์ผู้สอนพลานามัยซึ่งมาทำการสอนในสถาบัน
ฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เป็นร้อยละ

อายุ (ปี)	อาจารย์ชาย		อาจารย์หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
20 - 25	8	20	11	52	10	16
26 - 30	8	20	2	10	19	31
31 - 35	7	17	3	14	10	16
36 - 40	12	29	3	14	15	24
41 - 45	1	2	1	5	2	3
46 และมากกว่า	5	12	1	5	6	10
รวม	41	100	21	100	62	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า อาจารย์พลานามัยชายส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง
36-40 ปี คือ ร้อยละ 29 รองลงมาคือ อาจารย์พลานามัยที่มีอายุระหว่าง
26-30 ปี และ 20-25 ปี คือ ร้อยละ 20 อาจารย์พลานามัยหญิงส่วนมาก
มีอายุอยู่ระหว่าง 25-30 ปี คือ ร้อยละ 31 รองลงมาคือ อาจารย์พลานามัย
หญิงที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และ 36-40 ปี เท่ากันทั้งสองกลุ่ม คือ
ร้อยละ 74

ตารางที่ 3

ประสบการณ์ในการทำงานคิดเป็นจำนวนปี ของอาจารย์พลานามัยที่ทำการสอนวิชาพลานามัยมาตั้งแต่ต้น เป็นร้อยละ

จำนวนปี	อาจารย์ชาย		อาจารย์หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1 - 5	15	37	11	52	26	42
6 - 10	3	7	5	24	8	13
11 - 15	17	42	3	14	20	32
16 - 20	1	2	1	5	2	3
21 - 25	2	5	-	-	2	3
26 และมากกว่า	3	7	1	5	4	7
รวม	41	100	21	100	62	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า อาจารย์พลานามัยชายส่วนมากมีประสบการณ์ในอาชีพนี้ระหว่าง 11-15 ปี คือร้อยละ 42 รองลงมาคือระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 37 ส่วนอาจารย์พลานามัยหญิงส่วนมากมีประสบการณ์ในอาชีพนี้ระหว่าง 1-5 ปี คือร้อยละ 52 รองลงมาคือ 6-10 ปี ร้อยละ 24

เมื่อรวมจำนวนอาจารย์พลานามัยทั้งชายและหญิงแล้ว จะเห็นว่าอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงส่วนมากมีประสบการณ์ระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 42 รองลงมาคือระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 32 และ 6-10 ปี ร้อยละ 13 กลุ่มที่น้อยที่สุดคืออาจารย์ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 16-20 ปี และ 21-25 ปี คือร้อยละ 3

ตารางที่ 4

ประสบการณ์ในการทำงานคิดเป็นจำนวนปี ของอาจารย์พลานามัยที่ทำการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู เป็นร้อยละ

ลำดับที่	ปี	อาจารย์ชาย		อาจารย์หญิง		รวม	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1	1 - 5	16	39	12	57	28	45
2	6 - 10	3	7	4	19	7	11
3	11 - 15	17	42	3	24	20	32
4	16 - 20	2	5	1	5	3	5
5	21 - 25	2	5	-	-	2	3
6	26 และมากกว่า	1	2	1	5	2	3
รวม		41	100	21	100	62	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า อาจารย์พลานามัยชายที่รับราชการสังกัดสถาบันฝึกหัดครูส่วนมากอยู่ระหว่าง 11-15 ปี คือร้อยละ 42 รองลงมาคือ 1-5 ปี ร้อยละ 39 และ 6-10 ปี ร้อยละ 7 อาจารย์พลานามัยหญิงส่วนมากรับราชการในสังกัดสถาบันฝึกหัดครูระหว่าง 1-5 ปี คือร้อยละ 57 รองลงมาคือ 6-10 ปี ร้อยละ 19 และ 11-15 ปี ร้อยละ 14 เมื่อรวมอาจารย์พลานามัยทั้งสองเพศแล้วปรากฏว่าอาจารย์พลานามัยส่วนมากรับราชการสังกัดสถาบันฝึกหัดครูระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 45 รองลงมาคือ 11-15 ปี ร้อยละ 32

ตารางที่ 5

วุฒิของอาจารย์พลานามัย ซึ่งทำการสอนในสถาบันฝึกหัดครู ระบุประเภท-
 นียบัตรวิชาการศึกษาเป็นร้อยละ

วุฒิ	อาจารย์ชาย		อาจารย์หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ปริญญาโท	2	5	1	5	3	5
ปริญญาตรี	14	34	8	38	22	36
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	49	5	24	25	40
ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา	5	12	7	33	12	19
รวม	41	100	21	100	62	100

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู ส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี คือร้อยละ 36 อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท ยังมีอยู่เป็นจำนวน น้อย คือร้อยละ 5 เท่านั้น ส่วนอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรียังมีอยู่เป็นจำนวนมาก คือร้อยละ 40 สำหรับผู้ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีถึงร้อยละ 19

ตารางที่ 6

อาจารย์พลานามัยที่มีวุฒิทางพลศึกษา และมีวุฒิทางสาขาวิชาอื่นด้วย ที่ทำการสอนวิชาพลานามัยในสถานฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเป็นร้อยละ

วุฒิ	อาจารย์ชาย		อาจารย์หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ปริญญาโท	3	7	1	5	4	7
ปริญญาตรี	20	49	7	33	27	44
ต่ำกว่าปริญญาตรี	8	20	7	33	15	24
ไม่มีวุฒิอย่างอื่น	10	24	6	29	26	26
รวม	41	100	21	100	62	100

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า อาจารย์พลานามัยที่มีวุฒิทางพลศึกษา และมีวุฒิทางสาขาวิชาอื่นด้วยนั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยชายส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 49 รองลงมาคือไม่มีวุฒิร้อยละ 24 และที่น้อยที่สุดคือ วุฒิปริญญาโทมีร้อยละ 7 ส่วนอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยหญิงส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรีเท่า ๆ กัน คือร้อยละ 33 เมื่อรวมอาจารย์ทั้งสองเพศแล้วปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยทั้งสองเพศส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุดถึงร้อยละ 44 รองลงมาคือ ไม่มีวุฒิอย่างอื่นร้อยละ 26 และวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 24

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ยของจำนวนชั่วโมงสอน และค่าเฉลี่ยของจำนวนนักศึกษา

รายการ	ค่าเฉลี่ย
ค่าเฉลี่ยของจำนวนชั่วโมงที่อาจารย์พลานามัยทำการสอนต่อสัปดาห์	
ก. เหมาะสมแล้ว	15
ข. มากไป	19
ค. น้อยไป	12
ค่าเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	
ก. เหมาะสมแล้ว	37
ข. มากไป	45
ค. น้อยไป	-

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนชั่วโมงที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยว่า มากไป คือ 19 ชั่วโมง ที่เหมาะสมแล้ว คือ 15 ชั่วโมง น้อยไป คือ สัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง

ค่าเฉลี่ยของจำนวนนักศึกษาต่อหนึ่งห้องเรียนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยว่า มากไป คือ ห้องละ 45 คน ที่เหมาะสมแล้ว คือ ห้องละ 37 คน

ตารางที่ 8

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่ออัตราชั่วโมงสอน และ
จำนวนนักศึกษาที่สอนแต่ละชั้น เป็นร้อยละ

รายการ	ร้อยละ
ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเกี่ยวกับจำนวน ชั่วโมงที่สอนวิชาพลานามัยต่อสัปดาห์	
ก. เหมาะสมแล้ว	64
ข. มากไป	31
ค. น้อยไป	5
ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเกี่ยวกับจำนวน นักศึกษาต่อห้องเรียน	
ก. เหมาะสมแล้ว	42
ข. มากไป	52
ค. น้อยไป	6

จากตารางที่ 8 นี้จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยร้อยละ 64
ที่เห็นว่า จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนอยู่นั้นเหมาะสมแล้ว มีอาจารย์อีกร้อยละ 31
ที่เห็นว่ามากไป และร้อยละ 5 ที่เห็นว่าน้อยไป

อาจารย์ร้อยละ 52 ที่เห็นว่าจำนวนนักศึกษาแต่ละห้องเรียนมากไป และ
อีกร้อยละ 42 ที่เห็นว่าเหมาะสมแล้ว และร้อยละ 6 ที่เห็นว่าน้อยไป

ตารางที่ 9

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อการบริหารพลานามัย
ในสถาบันฝึกหัดครู เป็นร้อยละ

รายการ	ร้อยละ
ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนวิชาพลานามัย	
ก. มากกว่าวิชาอื่น ๆ	—
ข. เท่ากับวิชาอื่น ๆ	73
ค. น้อยกว่าวิชาอื่น	27
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย	
ก. เข้าใจกันดีมาก	37
ข. เข้าใจกันดีเป็นบางครั้ง	60
ค. ไม่เข้าใจกัน	3
เพื่อนอาจารย์ที่สอนวิชาอื่นมีความรู้สึกเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย	
ก. ยกย่องนับถือ	18
ข. ไม่ยกย่องนับถือ	5
ค. ให้ความสนใจ เช่นเดียวกับวิชาอื่น	65
ง. ไม่ยกย่องและไม่สนใจ	12
ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย	
ก. ได้รับความยกย่องมากกว่าอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น	13
ข. ได้รับความเคารพนับถือ เช่นเดียวกับอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น	77
ค. รู้สึกว่ามีความสามารถน้อยกว่าอาจารย์อื่น ๆ	10

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
ความต้องการของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา หรือสุขศึกษาที่จะให้มีการอบรมและนิเทศก์การสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา	
ก. ต้องการ	82
ข. นาน ๆ ครั้ง	16
ค. ไม่ต้องการ	2

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนวิชาพลศึกษาน่ามีเท่ากับวิชาอื่นร้อยละ 73 อาจารย์อีกร้อยละ 27 เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนวิชาพลศึกษาน่ามีน้อยกว่าวิชาอื่น ผู้บังคับบัญชากับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาน่ามีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ คือ อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า เข้าใจกันดีเป็นบางครั้งร้อยละ 60 รองลงมาเข้าใจกันดีมาร้อยละ 37 ไม่เข้าใจกันร้อยละ 3

เพื่อนอาจารย์ที่สอนวิชาอื่นมีความรู้สึกเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาน่ามีดังนี้คือ ให้ความสนใจเช่นเดียวกับวิชาอื่นร้อยละ 65 รองลงมาคือ ยกย่องนับถือร้อยละ 18 ไม่ยกย่องและไม่สนใจร้อยละ 12

ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษานั้น ส่วนใหญ่ให้ความเคารพนับถือ เช่นเดียวกับอาจารย์ที่สอนวิชาอื่นร้อยละ 77 รองลงมาคือ ให้การยกย่องมากกว่าอาจารย์ที่สอนวิชาอื่นร้อยละ 13 และรู้สึกว่ามีความสามารถน้อยกว่าอาจารย์อื่น ๆ ร้อยละ 10

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาหรือสุขศึกษามีความต้องการให้มีการอบรมและนิเทศก์การสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการอบรมและนิเทศก์ร้อยละ 82 รองลงมาต้องการให้มีการอบรมนาน ๆ ครั้งร้อยละ 16

ตารางที่ 10

ความต้องการของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย ให้มีการอบรมและนิเทศ
การสอนวิชาพลานามัยเป็นร้อยละ

ความต้องการ	ร้อยละ
ต้องการ เนื้อหาเพิ่มเติม	66
ปรับปรุงวิธีสอน	58
การจัดกิจกรรมการสอน	63
แนะนำแหล่งวิชาการให้	34
การวัดผลวิชาพลศึกษา	42
การวัดผลวิชาสุขศึกษา	39
วิธีใช้และสร้างอุปกรณ์	52
การทำโครงการสอน และบันทึกการสอน	21

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยต้องการให้มีการอบรม และนิเทศการสอนวิชาพลานามัย โดยมีอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ต้องการ เนื้อหาเพิ่มเติมร้อยละ 66 รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการสอนร้อยละ 63 ปรับปรุงวิธีสอนร้อยละ 58 วิธีใช้และสร้างอุปกรณ์ร้อยละ 52 การวัดผลวิชาพลศึกษาร้อยละ 42 การวัดผลวิชาสุขศึกษาร้อยละ 39

ตารางที่ 11

หน้าที่พิเศษของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเป็นร้อยละ

หน้าที่พิเศษ	ร้อยละ
ช่วยงานคานธุการ	23
ฝึกซ้อมนักกีฬา	69
ควบคุมมารยาทนักเรียน	42
ปกครองนักเรียน	52
ทำงานคานแนะแนว	7
นิเทศการฝึกสอน	37
จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	50
ช่วยงานห้องสมุด	3
ไม่มีงานพิเศษ	3
อาจารย์ที่ปรึกษาขมนนักกีฬา	2

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า หน้าที่พิเศษของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา ดังนี้

อาจารย์ส่วนใหญ่มีหน้าที่พิเศษในการฝึกซ้อมนักกีฬาร้อยละ 69 รองลงมา ปกครองนักเรียนร้อยละ 52 ช่วยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรร้อยละ 50 ควบคุมมารยาทนักเรียนร้อยละ 42 และนิเทศการฝึกสอนร้อยละ 37 ทำงานคานแนะแนวร้อยละ 7 ช่วยงานห้องสมุดร้อยละ 3 นอกจากนั้นก็ยังมีหน้าที่พิเศษอื่น ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยทำอยู่ เช่น เป็นอาจารย์อยู่แผนกทะเบียน และการวัดผลของวิทยาลัย เป็นต้น

ตารางที่ 12

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเกี่ยวกับความมุ่งหมายทั่วไป
ของหมวดวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู เป็นร้อยละ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนครึ่งแล้ว	74	26
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ของกรมการฝึกหัดครู	90	10
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเด็กริธีสอน	50	50
เป็นจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจงและช่วยในการเลือก กิจกรรมการเรียน	47	52
เป็นจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจง และช่วยในการ— กำหนดเนื้อหาการสอน	66	32
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้	44	55
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	50	48

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อความมุ่งหมายทั่วไปของหมวดวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู เมื่อคิดเทียบตาม
ลักษณะของความมุ่งหมายที่คิดแล้วดังนี้ อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายที่—
สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของกรมการฝึกหัดครูร้อยละ 90 รองลงมา
คือ เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนครึ่งร้อยละ 74 เป็นจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจง
และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนร้อยละ 66 เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้

รอยละ 50 ส่วนความมุ่งหมายที่อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยคือ เป็นจุดมุ่งหมาย
 ที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้ รอยละ 55 รองลงมาคือ เป็นจุดมุ่งหมายที่
 เฉพาะเจาะจง และช่วยในการเลือกกิจกรรมการเรียน รอยละ 52 สำหรับจุด-
 มุ่งหมายที่ช่วยเหลือวิธีสอนนั้นมีความเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยเท่ากันคือ รอยละ

ตารางที่ 13

ความคิดเห็นของอาจารย์สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อความมุ่งหมายของวิชา
หลักการและวิธีสอนพลศึกษาเป็นรอยละ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย รอยละ	ไม่เห็นด้วย รอยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนนี้อแล้ว	73	27
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ของกรมการฝึกหัดครู	77	23
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน	60	40
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยใน- การเลือกกิจกรรมการเรียน	69	31
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยใน การกำหนดเนื้อหาการสอน	73	27
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้	53	47
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	55	45

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า อาจารย์สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อความมุ่งหมายของวิชาหลักการและวิธีสอนพลศึกษาเมื่อคิดเทียบกับลักษณะความ-
มุ่งหมายที่ดี ทั้งนี้อาจารย์สอนพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายที่สอดคล้อง
กับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของกรมการฝึกหัดครูรอยละ 77 รองลงมาที่มีความ-
เห็นเท่ากันคือ เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนนี้อแล้ว และเป็นจุดมุ่งหมายที่มีความ
เฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนรอยละ 73 เป็นจุดมุ่งหมาย
ที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยเลือกกิจกรรมการเรียนรอยละ 69 เป็นจุดมุ่ง-
หมายที่ช่วยเลือกวิธีสอนรอยละ 60 เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้รอยละ 55

ตารางที่ 14

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อความมุ่งหมายของวิชา
กีฬา เป็นรอยละ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย รอยละ	ไม่เห็นด้วย รอยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนนับแล้ว	77	23
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา ของกรมการฝึกหัดครู	76	24
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน	60	40
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยใน- การเลือกกิจกรรมการเรียน	63	37
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยใน- การกำหนดเนื้อหาการสอน	66	34
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้และบรรลุผลได้	53	47
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	53	47

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อความมุ่งหมายของวิชากีฬา เมื่อคิดเทียบตามลักษณะของความมุ่งหมายที่ชัดเจน ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุด-
มุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนนับแล้ว ร้อยละ 77 รองลงมาคือ จุดมุ่งหมายที่สอดคล้อง
กับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครู ร้อยละ 76 เป็นจุดมุ่งหมายที่มี
ความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอน ร้อยละ 66

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นด้วยเท่า ๆ กันต่อลักษณะความมุ่งหมาย
ที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้และบรรลุได้คือ ร้อยละ 53

ตารางที่ 15

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลาณามัยที่มีต่อความมุ่งหมายของการสอนวิชาการีทาเป็นร้อยละ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนอยู่แล้ว	74	26
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครู	73	27
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน	66	34
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการเลือกกิจกรรมการเรียน	65	35
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอน	61	39
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้และบรรลุผลได้	50	50
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	52	48

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลาณามัย มีความเห็นต่อความมุ่งหมายของการสอนวิชาการีทา เมื่อคิดเทียบกับลักษณะของความมุ่งหมายที่ดีแล้ว ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลาณามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนอยู่แล้วร้อยละ 74 รองลงมาคือจุดมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครูร้อยละ 73

เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอนร้อยละ 66 เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ร้อยละ 65 เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนร้อยละ 61 เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้ร้อยละ 52 ส่วนจุดมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้นั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีทั้งเห็นควยและไม่เห็นควยเท่ากันคือร้อยละ 50

ตารางที่ 16

ความคิด เห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อความมุ่งหมายของวิชา-
 อานามัยส่วนบุคคลและอานามัยชุมชน เป็นร้อยละ

ความคิด เห็น	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนดีแล้ว	58	42
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา ของกรมการฝึกหัดครู	73	27
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน	55	45
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วย ในการเลือกกิจกรรมการเรียน	55	45
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วย ในการกำหนดเนื้อหาการสอน	63	37
เป็นจุดมุ่งหมายที่ปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้	55	45
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	45	55

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย มีความคิดเห็น
 ต่อความมุ่งหมายของวิชาอานามัยส่วนบุคคลและอานามัยชุมชน ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความมุ่งหมายที่ว่า เป็น-
 จุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครูร้อยละ 73
 รองลงมาคือ จุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการ-
 สอนร้อยละ 63 เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัดเจนดีแล้วร้อยละ 58 อาจารย์ผู้สอน

วิชาพลานามัยมีความเห็นคล้ายเท่า ๆ กันคือความมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วย
เลือกวิธีสอน เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการเลือกกิจกรรม
การเรียน เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้ร้อยละ 55 ส่วนความ
มุ่งหมายที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยไม่เห็นด้วยคือ เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้
ร้อยละ 55

ตารางที่ 17

ความคิดเห็นของอาจารย์สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อความมุ่งหมายทั่วไปของ
วิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล เป็นร้อยละ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัด เจนดีแล้ว	69	31
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา ของกรมการฝึกหัดครู	77	23
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน	58	42
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วย ในการเลือกกิจกรรมการเรียน	57	43
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วย ในการกำหนดเนื้อหาการสอน	63	37
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้	56	44
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	56	44

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า อาจารย์สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็นต่อ
ความมุ่งหมายทั่วไปของวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล เมื่อคิดเทียบตามลักษณะ
ของความมุ่งหมายที่ชัดแล้ว ดังนี้

อาจารย์สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความมุ่งหมายที่ว่า เป็น-
จุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครูร้อยละ 77
รองลงมาคือ เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัด เจนดีแล้วร้อยละ 69 เป็นจุดมุ่งหมาย

ที่มีความเฉพาะเจาะจงและช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนร้อยละ 63
 เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอนร้อยละ 58 เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะ
 เจาะจงและช่วยในการเลือกกิจกรรมการเรียนร้อยละ 57 อาจารย์ผู้สอน
 วิชาพลานามัยมีความเห็นคล้ายเท่า ๆ กันในความมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมาย
 ที่สามารถปฏิบัติได้และบรรลุผลได้ เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้ร้อยละ 56

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของอาจารย์สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อความมุ่งหมายของการสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนเป็นรอยละ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย รอยละ	ไม่เห็นด้วย รอยละ
เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัด เจนทีเดียว	68	32
เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครู	74	26
เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน	55	45
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการเลือกกิจกรรมการเรียน	55	45
เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอน	60	40
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้ และบรรลุผลได้	43	57
เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้	54	46

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า อาจารย์สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็นต่อความมุ่งหมายของการสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียน เมื่อคิดเทียบกับลักษณะของความมุ่งหมายที่ชัดเจน ดังนี้

อาจารย์สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาของกรมการฝึกหัดครู ร้อยละ 74 รองลงมาคือ เป็นจุดมุ่งหมายที่วางไว้ชัด เจนทีเดียว ร้อยละ 68 เป็นจุดมุ่งหมายที่

มีความเฉพาะเจาะจง และช่วยในการกำหนดเนื้อหาการสอนร้อยละ 60 อาจารย์
 ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นคล้ายเท่า ๆ กัน ต่อลักษณะของความมุ่งหมายที่ว่า
 เป็นจุดมุ่งหมายที่ช่วยเลือกวิธีสอน เป็นจุดมุ่งหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง และ
 ช่วยในการเลือกกิจกรรมการเรียนร้อยละ 55 และเป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถวัดได้
 ร้อยละ 54 ส่วนลักษณะของจุดมุ่งหมายที่ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้และ
 บรรลุผลได้ อาจารย์ผู้สอนไม่เห็นด้วยร้อยละ 57

ตารางที่ 19

ความคิดเห็นของอาจารย์สอนวิชาพลานามัย ที่มคอรายการสอนวิชาหลักการ
และวิธีสอนพลศึกษาเป็นร้อยละ

รายการสอน	ช่วย ร้อยละ	ไม่ช่วย ร้อยละ	ควรตัดทิ้ง ร้อยละ
ประวัติพลศึกษา			12
หลักการของพลศึกษา			3
วิธีการทางพลศึกษา	82	7	10
การปรับปรุงส่งเสริมทรวดทรง	79	10	11
ทักษะเบื้องต้นของเด็กชั้นประถมและการวัดผล	89	8	3
กายบริหารและกิจกรรมเข้าจังหวะ	87	9	3
กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพตนเอง	86	11	3
การเล่นกีฬาเป็นหมู่เป็นชุดและกีฬาพื้นเมือง	77	16	7
วิธีเก็บและรักษาอุปกรณ์	77	18	3
การป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา	86	10	4

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า อาจารย์สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อรายการสอนวิชาหลักการและวิธีสอนพลศึกษาว่าจะช่วยบรรลุตามความมุ่งหมาย
หรือไม่ ดังนี้

อาจารย์ร้อยละ 89 เห็นว่าทักษะเบื้องต้นของเด็กชั้นประถมและการวัดผล

ช่วยใ้บรรลุความมุ่งหมายรองลงมาก็คือ หลักการของพลศึกษา กายบริหารและ
 กิจกรรมเขาจิ้งหะรอยละ 87 กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพตนเองและการป้องกัน
 อุบัติเหตุทางการกีฬาเห็นควรร้อยละ 86 วิธีการทางพลศึกษาเห็นควรร้อยละ 82
 การปรับปรุงส่งเสริมทรวดทรงเห็นควรร้อยละ 79 ประวัติพลศึกษาการเล่นกีฬา
 เป็นหมู่เป็นชุกและกีฬาพื้นเมือง วิธีใช้เก็บและรักษาอุปกรณ์ มีเห็นควรร้อยละ 77
 ส่วนรายการสอนที่อาจารย์สอนมีความคิดเห็นว่า ไม่ช่วยใ้บรรลุตามความ
 มุ่งหมายคือ วิธีใช้เก็บและรักษาอุปกรณ์ร้อยละ 18 การเล่นกีฬาเป็นหมู่เป็นชุกและ
 กีฬาพื้นเมืองร้อยละ 16 ประวัติพลศึกษา กิจกรรมทดสอบตนเองร้อยละ 11
 หลักการพลศึกษา การปรับปรุงส่งเสริมทรวดทรง การป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา
 อาจารย์สอนวิชาพลศึกษามัยเห็นว่าไม่ช่วยใ้บรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือร้อย-
 ละ 10

รายการที่ควรตัดทิ้งคือ ประวัติวิชาพลศึกษาร้อยละ 16 การปรับปรุง
 ส่งเสริมทรวดทรงร้อยละ 11 วิธีการทางพลศึกษาร้อยละ 10

ตารางที่ 20

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อรายการสอนวิชากีฬา
เป็นร้อยละ

รายการสอน	ชาย ร้อยละ	ไม่ชาย ร้อยละ	รวมทั้ง ร้อยละ
ประวัติความเป็นมาของกีฬาพื้นเมืองและกีฬาสากล	71	10	17
วิธีทำสนามกีฬา	77	18	5
วิธีทำอุปกรณ์การกีฬาจากวัสดุในท้องถิ่น	79	18	3
วิธีดำเนินการแข่งขันกีฬา	82	16	2
กติกากีฬาที่เลือกเรียน	84	11	5
การเล่นกีฬาประเภทเดี่ยวและประเภทชก โคอย่างละ 1 อย่าง	79	8	13

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อรายการสอนวิชากีฬา ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยร้อยละ 84 มีความเห็นว่ากติกากีฬาที่เลือก-
เรียนจะช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายเฉพาะวิชา รองลงมาคือ วิธีการดำเนินการ
การแข่งขันกีฬาร้อยละ 82 วิธีทำอุปกรณ์การกีฬาจากวัสดุในท้องถิ่น และการเล่น
กีฬาประเภทเดี่ยวและประเภทชกโคอย่างละ 1 อย่าง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย
มีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 79 วิธีทำสนามกีฬาร้อยละ 77 ประวัติความเป็นมา-

ของกีฬาพื้นเมืองและกีฬาสาธิต ร้อยละ 71

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นว่า วิธีทำสนามกีฬา วิธีทำอุปกรณ์
การกีฬาจากวัสดุในท้องถิ่น ไม่ช่วยใ้บรรล่วัตถุประสงค์เท่า ๆ กันคือ ร้อยละ 18
รองลงมาคือวิธีการดำเนินการแข่งขันกีฬาร้อยละ 16 กติกากีฬาที่เลือกเรียน-
ร้อยละ 11 ประสิทธิภาพเป็นมาของกีฬาพื้นเมืองและกีฬาสาธิต ร้อยละ 10

รายการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นว่าควรตัดทิ้งคือ ประสิทธิภาพ
เป็นมาของกีฬาพื้นเมืองและกีฬาสาธิต ร้อยละ 19 รองลงมาคือการเล่นกีฬาประเภท
เดี่ยวและประเภทคู่ 1 อย่าง ร้อยละ 13

ตารางที่ 21

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อรายการสอนวิชากรีฑา
เป็นร้อยละ

รายการสอน	ช่วย ร้อยละ	ไม่ช่วย ร้อยละ	ควรตัดทิ้ง ร้อยละ
ประวัติความเป็นมาของการกรีฑาโดยสังเขป	71	13	16
ทักษะต่าง ๆ ในการ เล่นกรีฑา	84	13	3
ศัพท์เฉพาะในวิชากรีฑาและกติกา	74	13	13
วิธีฝึกคนให้พร้อมในการ เข้าแข่งขัน	77	10	13
วิธีทำสนามกรีฑา	82	18	—
เจ้าหน้าที่สนาม	76	11	13
วิธีทำอุปกรณ์กรีฑาจากวัสดุในท้องถิ่น	79	18	3
วิธีดำเนินการแข่งขัน	77	19	4
เล่นกรีฑาและลานไค้ไม่น้อยกว่าอย่างละ 2 ประเภท	84	14	2

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็นต่อ
รายการสอนวิชากรีฑา ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นว่า ทักษะต่าง ๆ ในการ เล่นกรีฑา
และการ เล่นกรีฑาและลานไค้ไม่น้อยกว่าอย่างละ 2 ประเภทนั้นช่วยใ้บรรลุความ
มุ่งหมายเท่า ๆ กันร้อยละ 84 รองลงมาคือ วิธีทำสนามกรีฑาร้อยละ 82 วิธีทำ
อุปกรณ์กรีฑาจากวัสดุในท้องถิ่นร้อยละ 79 วิธีฝึกคนให้พร้อมในการ เข้าแข่งขันและ

วิธีดำเนินการแข่งขันทั้งสองรายการสอนนี้ ช่วยใหม่บรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กัน รอยละ 77 เจาหน้าที่สนามรอยละ 76 ศัพท์เฉพาะในวิชากรีกาและกติการอยละ 74 ประวัติความเป็นมาของการกรีกาโดยสังเขปรอยละ 71

ส่วนรายการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ช่วยใหม่บรรลุความมุ่งหมายเฉพาะของวิชาคือ วิธีดำเนินการแข่งขันกรีทรอยละ 19 รองลงมาคือ วิธีทำสนามกรีกา วิธีทำอุปกรณ์กรีกาจากวัสดุในท้องถิ่นทั้งสองรายการนี้ รายการสอนนี้ไม่ช่วยใหม่บรรลุความมุ่งหมายของการสอนเท่า ๆ กันคือรอยละ 18 และกรีกาและลานโคโยไม้นอยกว่าอย่างละ 2 ประเภทรอยละ 14 ประวัติความเป็นมาของการกรีกาโดยสังเขป ทักษะต่าง ๆ ในการเล่นกรีกา ศัพท์เฉพาะในวิชากรีกาและกติกา ทั้งสามรายการสอนนี้ไม่ช่วยใหม่บรรลุความมุ่งหมายของการสอนเท่า ๆ กัน คือรอยละ 13

รายการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นว่า ควรตัดทิ้งคือ ประวัติความเป็นมาโดยสังเขปรอยละ 16 รองลงมาคือศัพท์เฉพาะในวิชากรีกาและกติกา วิธีฝึกคนใหม่พร้อมในการเข้าแข่งขัน เจาหน้าที่สนาม สามรายการสอนนี้อาจารย์พลานามัยมีความเห็นว่าควรตัดทิ้งเท่า ๆ กันคือรอยละ 13

ตารางที่ 22

ความถี่เห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพจนานามย์ที่มีต่อรายการสอนวิชาอนามย์
ส่วนบุคคล และอนามย์ชุมชนเป็นร้อยละ

รายการสอน	ช่วย ร้อยละ	ไม่ช่วย ร้อยละ	ควรตัดทิ้ง ร้อยละ
สุรกายวิภาคที่เกี่ยวข้องกับหลักการอนามย์ ส่วนบุคคล ไคแก ตา หู จมูก ปากและฟัน นม นิ้วหนึ่ง มือ เท้า เล็บ	92	6	2
ทรวงทรง	82	8	10
อนามย์เกี่ยวกับอาหาร	82	11	7
อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการหายใจ และการไหลเวียน ของโลหิต	85	8	7
การถ่ายเทของเสียออกจากร่างกาย	84	9	7
การนอน	90	10	—
อนามย์ทางจิต—ความสัมพันธ์ของสุขภาพจิต และทางกาย	95	5	—
อนามย์ทางเพศและโรค	94	4	2
อนามย์ส่วนบุคคล—วัยชรา	86	11	3
ยาและสาร เสพติดให้โทษ	86	11	3
โรคต่าง ๆ	90	5	5
อนามย์เกี่ยวกับครอบครัว—การเตรียมตัวมี ครอบครัว	76	14	10
การบริบาลทารก	73	11	15
อนามย์ชุมชน	85	11	3

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อรายการสอนวิชาอนามัยส่วนบุคคลและอนามัยชุมชน ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า อนามัยทางจิต-ความ
สัมพันธ์ของสุขภาพจิตและทางกายรอยละ 95 ช่วยเพิ่มบรรลุความมุ่งหมายเฉพาะของ
วิชาได้ รองลงมาคืออนามัยทางเพศและโรคคือรอยละ 94 สรีรกายวิภาคที่เกี่ยวข้อง
ของกับหลักการอนามัยส่วนบุคคล ใจแก่ ตา หู จมูก ปากและฟัน แขน นิ้วหนึ่ง มือ
เท้า เล็บ รอยละ 92 การนอน โรคต่าง ๆ ช่วยเพิ่มบรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ
กันคือรอยละ 90 อนามัยส่วนบุคคล-วัยชรา ยาและสารเสพติดให้โทษ ช่วยเพิ่ม
บรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือรอยละ 86 อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการหายใจ และ
การไหลเวียนของโลหิต อนามัยชุมชน ทั้งสองรายการนี้ช่วยเพิ่มบรรลุความมุ่งหมาย
เท่า ๆ กันคือรอยละ 85 การถ่ายเทของเสียออกจากร่างกายรอยละ 84
ทรวงอกทร้ง อนามัยเกี่ยวกับอาหาร ช่วยเพิ่มบรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือรอยละ
82 อนามัยเกี่ยวกับครอบครัว-การเตรียมตัวมีครอบครัวรอยละ 76 การบริบาล-
ทารกรอยละ 73

รายการสอนที่ไม่ช่วยเพิ่มบรรลุความมุ่งหมายเฉพาะวิชาคือ อนามัยเกี่ยวกับ
ครอบครัว-การเตรียมตัวมีครอบครัวรอยละ 14 อนามัยเกี่ยวกับอาหาร อนามัย-
ส่วนบุคคล-วัยชรา ยาและสารเสพติดให้โทษ การบริบาลทารก อนามัยในชุมชน
ทั้งห้ารายการนี้ไม่ช่วยเพิ่มบรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือรอยละ 11 การนอน
รอยละ 10

รายการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นว่าควรตัดทิ้งคือ การบริบาล
ทารกรอยละ 15 รองลงมาคือ ทรวงอกทร้ง อนามัยเกี่ยวกับครอบครัว-การเตรียม

ตัวมีครอมครัว ควรตัดทิ้งเท่า ๆ กันคือรอยละ 10 อนามัยเกี่ยวกับอาหาร
อวัยวะที่เกี่ยวกับการหายใจ และการไหลเวียนของโลหิต การถ่ายเทของเสีย
ออกจากร่างกาย ทั้งสามรายการนี้ควรตัดทิ้งเท่า ๆ กันคือรอยละ 7

ตารางที่ 23

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อรายการสอนวิชาสวัสดิศึกษา
และการปฐมพยาบาล เป็นร้อยละ

รายการสอน	ช่วย ร้อยละ	ไม่ช่วย ร้อยละ	ควรตัดทิ้ง ร้อยละ
สวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล	89	11	—
ความปลอดภัยภายในบ้าน	94	6	—
ความปลอดภัยภายในโรงเรียน	95	5	—
ความปลอดภัยภายในเรือกสวนไร่นา	77	10	13
ความปลอดภัยในการเดินทางบกและทางน้ำ	90	8	2
ความปลอดภัยในการฝึกพลศึกษา	92	8	—
ความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม	58	18	24
วิธีสอนสวัสดิศึกษาในชั้นประถมศึกษา	92	8	—
วิธีปฐมพยาบาลภาคแผนด	92	8	—
การปฐมพยาบาลผู้ที่ถูกสายไฟ	89	11	—
การใช้ยาพ่นแผลและยาสามเหลี่ยม	87	11	2
การปฐมพยาบาลผู้ที่ถูกสายไฟฟ้า	85	10	5
การปฐมพยาบาลผู้ที่ถูกยาพิษ	90	8	2
การจับชีพจรและวัดปรอท	85	10	5

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อรายการสอน วิชาสวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รายการสอนช่วยให้ บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้คือ ความปลอดภัยภายในโรงเรียนร้อยละ 95 รองลงมาคือ ความปลอดภัยภายในบ้านร้อยละ 94 ความปลอดภัยในการฝึกพลศึกษา วิธีสอนสวัสดิศึกษาในชั้นประถมศึกษา วิธีปฐมพยาบาลภาคแผล ทั้งสามรายการสอนนี้ช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้เท่า ๆ กันคือร้อยละ 92 ความปลอดภัย ในการเดินทางบกและทางน้ำ การปฐมพยาบาลผู้ตกยาพิษ ทั้งสองรายการสอนนี้ ช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้เท่า ๆ กันคือร้อยละ 90 สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาลร้อยละ 89 การปฐมพยาบาลผู้ถูกสายไฟ 89 การใช้ผ้าพันแผล และผ้าสามเหลี่ยมร้อยละ 87 การปฐมพยาบาลผู้ถูกสายไฟฟ้า การจับชีพจรและ วัคซีนป้องกันโรค ช่วยให้ผู้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้เท่า ๆ กันคือร้อยละ 85 ความปลอดภัยในเรือสวนไร่นาร้อยละ 77 ความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม ร้อยละ 58

รายการที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ช่วยให้บรรลุความ มุ่งหมายที่วางไว้คือ ความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมร้อยละ 18 สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล การปฐมพยาบาลผู้ถูกสายไฟ การใช้ผ้าพันแผลและผ้าสาม- เหลี่ยม ทั้งสามรายการสอนนี้ช่วยให้บรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือร้อยละ 11 ความปลอดภัยในเรือสวนไร่นา การปฐมพยาบาลผู้ถูกสายไฟฟ้า การจับชีพจรและ การวัคซีนป้องกันโรค ทั้งสามรายการสอนนี้ไม่ช่วยให้บรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือร้อยละ 10

รายการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นว่าควรตัดทิ้งมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมร้อยละ 24 รองลงมาคือ ความปลอดภัยภายใน เรือสวนไร่นาร้อยละ 13

ตารางที่ 24

ความคิดเห็นของอาจารย์สอนวิชาพลานามัยที่มีต่อรายการสอนวิชาสุขศึกษา
ในโรงเรียนเป็นร้อยละ

รายการสอน	ช่วย ร้อยละ	ไม่ช่วย ร้อยละ	ควรทิ้ง ร้อยละ
สุขศึกษาในโรงเรียน	90	10	—
การสหภาพในโรงเรียน	90	10	—
สถานที่และลักษณะทั่วไปที่ถูกต้องสหภาพ โรงอาหาร น้ําคั้น หองพยาบาล หองน้ํา หองส้วม การกำจัดขยะมูลฝอย	87	8	5
วิธีการจัดบริการอนามัยในโรงเรียน	90	10	—
การตรวจและส่งเสริมสุขภาพ	89	8	3
บริการอาหารกลางวันในโรงเรียน	84	9	7
บริการป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียน	89	9	2
วิธีสอนสุขศึกษาในชั้นประถมศึกษา	89	8	3
สุขภาพที่เกี่ยวกับบุคคลิกลักษณะของครู	36	8	5
วิธีให้ความรู้ทางสุขศึกษาผู้ใหญ่ในชุมชน	76	9	15

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็น
ต่อรายการสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียน ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สุขศึกษาในโรงเรียน
การสขากิจบาลในโรงเรียน วิธีจัดการบริการอนามัยในโรงเรียน ทั้งสามรายการ
สอนนี้ช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้เท่า ๆ กันคือร้อยละ 90 การตรวจ
และส่งเสริมสุขภาพ บริการป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียน วิธีสอนสุขศึกษาในชั้น-
ประถมศึกษา ทั้งสามรายการสอนนี้ช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้เท่า ๆ
กันคือร้อยละ 89 สถานที่ และลักษณะทั่วไปที่ถุกหลักสขากิจบาล โรงอาหาร น้ำดื่ม
ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ห้องส้วม การกำจัดขยะมูลฝอยร้อยละ 87 สุขภาพเกี่ยวกับ
บุคลิกลักษณะของครูร้อยละ 86 บริการอาหารกลางวันในโรงเรียนร้อยละ 84
วิธีให้ความรู้ทางสุขศึกษาแก่ผู้ใหญ่ในชุมชนร้อยละ 76

รายการสอนที่ไม่ช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้คือ สุขศึกษาใน-
โรงเรียน การสขากิจบาลในโรงเรียน วิธีจัดการบริการอนามัยโรงเรียน ทั้งสาม
รายการสอนนี้ไม่ช่วยให้บรรลุความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือร้อยละ 10 บริการอาหาร
กลางวันในโรงเรียน การป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียน วิธีให้ความรู้ทางสุขศึกษา
แก่ผู้ใหญ่ในชุมชน ทั้งสามรายการสอนนี้ไม่ช่วยให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายเท่า ๆ กันคือ
ร้อยละ 9

รายการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นว่าควรตัดทิ้งมากที่สุดคือ
วิธีให้ความรู้ทางสุขศึกษาแก่ผู้ใหญ่ในชุมชนร้อยละ 15 การบริการอาหารกลางวันใน
โรงเรียนร้อยละ 7

ตารางที่ 25

ความถี่เห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลาณามัยที่มีต่อผลของการเรียนวิชาพลาณามัยว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เมื่อคิดเทียบกับจำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นร้อยละ

รายการ	สูงสุดมาก	สูงสุด	ระดับปานกลาง	สุดน้อย	สุดน้อยมาก
เนื้อหาวิชาหลักการและวิธีสอนพลศึกษา ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จะช่วยให้การเรียนมีผล	10	13	18	39	20
เนื้อหาวิชากีฬาซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จะช่วยให้การเรียนมีผล	7	7	3	35	48
เนื้อหาวิชากรีฑาซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จะช่วยให้การเรียนมีผล	8	5	8	31	47
เนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและอนามัยชุมชน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทำให้การเรียนมีผล	4	13	47	21	15
เนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทำให้การเรียนมีผล	8	13	44	24	11
เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทำให้การเรียนมีผล	10	16	37	26	11

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลาสมาฯ มีความคิดเห็น
ต่อผลของการเรียนที่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์มากที่สุดเพียงใด เมื่อคิดเทียบจำนวน
หน่วยกิต จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลาสมาฯ ร้อยละ 39 มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาหลักการ
และวิธีสอนพลศึกษานั้นบรรลุผลตามวัตถุประสงค์น้อย

อาจารย์ร้อยละ 48 และร้อยละ 47 มีความเห็นว่า วิชากีฬา และวิชา
กรีฑานั้นช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์น้อยที่สุด

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลาสมาฯ ร้อยละ 47 ร้อยละ 44 และร้อยละ 37
มีความเห็นว่า วิชาอนามยส่วนบุคคลและอนามยชุมชน วิชาสวัสดิศึกษาและการ-
ปฐมพยาบาล วิชาสุขศึกษาในโรงเรียน ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ปานกลาง

ตารางที่ 26

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยที่มีผลต่อการเรียนเมื่อคิดเทียบ
เนื้อหาที่กำหนดให้กับเวลาเรียนเป็นร้อยละ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
วิชาหลักการและวิธีสอนพลศึกษา	43	11	15	13	18
วิชากีฬา	29	8	2	13	50
วิชากรีฑา	26	8	3	15	48
วิชาอนาณัติส่วนบุคคลและอนาณัติชุมชน	24	10	42	16	8
วิชาสวัสดิศึกษาและการปฐมพยาบาล	18	13	36	20	13
วิชาสุขศึกษาในโรงเรียน	15	16	31	24	20

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย มีความคิดเห็น
ต่อการเรียน เมื่อคิดเทียบเนื้อหาที่กับเวลาเรียนดังนี้

จากเนื้อเรื่องที่กำหนดไว้ในวิชาหลักการ และวิธีสอนพลศึกษาเมื่อเทียบกับ
เวลาเรียนแล้ว อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยร้อยละ 43 คิดว่ามากที่สุด ในวิชากีฬา
วิชากรีฑา อาจารย์ร้อยละ 50 และร้อยละ 48 คิดว่าทำให้การเรียนมีผลน้อยมาก
ตามลำดับ

อาจารย์ร้อยละ 42 ร้อยละ 36 และร้อยละ 31 มีความเห็นว่าเนื้อเรื่อง
ที่กำหนดไว้ในวิชาอนาณัติส่วนบุคคลและอนาณัติชุมชน วิชาสวัสดิศึกษา และการ-
ปฐมพยาบาล วิชาสุขศึกษาในโรงเรียน เมื่อเทียบกับเวลาแล้วทำให้การเรียนมี
ผลปานกลางตามลำดับ

ตารางที่ 27

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครูที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาพลานามัยโดยแสดงความเห็นในแต่ละวิชาที่ศึกษาควรจะจัดไว้ในหลักสูตรวิชาพลานามัยเป็นร้อยละ

รายการวิชา		เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ
หลักสูตรวิชาพลศึกษา	หน่วยกิต/ช.ม.		
หลักการพลศึกษาเบื้องต้น	1/1	55	45
กิจกรรมเข้าจังหวะ	1/2	83	12
เกมส์มูลฐาน	1/2	81	19
ยืดหยุ่น ทดสอบตนเอง	1/2	73	27
กีฬา	1/2	74	26
กรีฑา	1/2	73	27
การสอนพลศึกษาในชั้นประถมศึกษา	1/2	74	26
การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	1/2	63	37
การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน	2/2	73	27
หลักสูตรวิชาสุขศึกษา			
วิชาอนามัยส่วนบุคคล	1/1	44	56
วิชาอนามัยชุมชน	1/1	55	45
วิชาสวัสดิศึกษา	1/1	57	43
วิชาการปฐมพยาบาล	1/1	53	47
วิชาสุขศึกษาในโรงเรียน	2/2	76	24
การสอนสุขศึกษาในชั้นประถมศึกษา	1/2	73	27

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการวิชา	หน่วยกิต/ช.ม.	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ
รากฐานวิทยาศาสตร์ทางสุขภาพ	2/2	81	19
วิชาแพศศึกษา	1/2	73	27

จากตารางที่ 27 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความคิดเห็นต่อวิชาต่าง ๆ ที่จะจัดลงในหลักสูตร วิชาพลานามัยเพื่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ดังต่อไปนี้

ในหลักสูตร วิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมเขาจิ้งหะ มังมีค่า 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมงหรือร้อยละ 88 รองลงมาคือ เกมสยูดฐานมังมีค่า 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมงร้อยละ 81 วิชากีฬาซึ่งมีค่า 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง การสอนพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาซึ่งมีค่า 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง ทั้งสองวิชานี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นอยู่เท่า ๆ กันคือร้อยละ 74 วิชาฝึกหัดทดสอบตนเอง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง วิชากรีฑามีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง วิชาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ 2 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง ทั้งสามวิชานี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นด้วยเท่า ๆ กันคือร้อยละ 73 วิชาวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีค่าเท่ากับ 2 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง มีอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นด้วยร้อยละ 63 วิชาหลักการพลศึกษาเบื้องต้นมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นด้วยร้อยละ 55

หลักสูตรวิชาสหศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับวิชา
 ภาควิทยาศาสตร์ทางสุขภาพมีค่า 2 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง เห็นด้วยร้อยละ 81
 รองลงมาคือวิชาสหศึกษาในโรงเรียนมีค่า 2 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง อาจารย์ผู้
 สอนวิชาพลานามัยเห็นด้วยร้อยละ 76 วิชาการสอนสหศึกษาในชั้นประถมศึกษาซึ่งมี
 ค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 2 ชั่วโมง วิชาเพศศึกษามีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 2
 ชั่วโมง ทั้งสองวิชานี้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเห็นด้วยเท่า ๆ กันคือร้อยละ 73
 วิชาสวัสดิศึกษามีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 1 ชั่วโมง มีอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย
 เห็นด้วยร้อยละ 57 วิชาอนามัยชุมชนมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 1 ชั่วโมง เห็นด้วย
 ร้อยละ 55 วิชาการปฐมพยาบาลมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 1 ชั่วโมง เห็นด้วย
 ร้อยละ 53 วิชาอนามัยส่วนบุคคลมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตต่อ 1 ชั่วโมง อาจารย์
 ผู้สอนวิชาพลานามัยไม่เห็นด้วยร้อยละ 56

ตารางที่ 28

ปัญหา เกี่ยวกับการสอนวิชาพลานามัยในสถานันฝึกหัดครู ตามที่อาจารย์ผู้สอน
พลานามัยได้ประสม เป็นร้อยละ

รายการปัญหาเกี่ยวกับการการสอนวิชา พลานามัย	น้อย ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ไม่มีปัญหา ร้อยละ
การสนับสนุนจากผู้บริหาร	42	14	44
ความมั่นใจในทักษะของตนเอง	14	39	47
ความมั่นใจในความรู้อของตนเอง	13	32	55
สุขภาพของผู้สอน	18	20	62
ผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป	14	50	36
ผู้สอนมีงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก	13	45	42
อาจารย์ผู้สอนไม่มีที่พัก	13	11	77
อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาว่างเพียงพอ	16	34	50
อาจารย์ผู้สอนไม่มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน	20	24	56
อาจารย์สอนไม่ให้ความร่วมมือ	37	21	42
อาจารย์ในหมวดพลานามัยมีจำนวนน้อย	29	32	39
นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัย	36	32	32
นักเรียนมีพื้นฐานทางค่านทักษะน้อย	24	60	16
นักเรียนมีพื้นฐานทางค่านความรู้อแตกต่างกันมาก	36	42	22
นักเรียนไม่เห็นวัตถุประสงค์ในการสอน	32	39	29
ผู้สอนไม่ไ้กว้างโครงการสอนแต่ละวิชาไว้ล่วงหน้า	20	11	69
ผู้สอนไม่ไ้เตรียมการสอนเพราะสอนมานานแล้ว	27	18	55
ผู้สอนไม่มีเวลาทดสอบ เพื่อแบ่งความสามารถ ของนักเรียน	20	32	48

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รายการปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชา พลานามัย	น้อย รอยละ	มาก รอยละ	ไม่มีปัญหา รอยละ
ไม่มีการประชุมพิเศษในเรื่องการเรียนการสอน ในแต่ละวิชา	13	31	66
ในการดำเนินการสอนกิจกรรมพลศึกษาไม่มี การมอบหมายรายกาย ครูแค่อธิบายและสาธิต ให้นักเรียนฝึกจนหมดชั่วโมง	21	17	62
ในการดำเนินการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้ นำทักษะไปใช้ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง	21	21	58
ผู้สอนไม่ได้เน้นให้นักเรียนได้เห็นจุดหมาย ปลายทางในการฝึก	24	14	62
ผู้สอนไม่ได้เน้นเรื่องการนำทักษะไปสอน นักเรียนชั้นประถม	24	14	62
การสรุปและสรุปปฏิบัติตอนท้ายชั่วโมงของการ เรียนทักษะไม่จำเป็นต้องมี	35	31	34
ในการเรียนการสอนวิชาพลานามัยภาคทฤษฎี มักใช้วิธีเลกเชอร์ หรือบอกจกมากที่สุด	42	26	32
ในกรณีที่สอนไม่ทันหลักสูตร ผู้สอนมักจะ ตัดเนื้อหานั้นทิ้งไป และไม่นำไปออกสอบ	40	29	31
ปัญหาที่มาจากนักกีฬาที่เป็นตัวแทนของโรงเรียน หนังสือและวารสารสำหรับให้อาจารย์คนคว ามีไม่พอ	31	59	10
หนังสือและวารสารสำหรับให้นักเรียนคนคว ามีไม่พอ	20	66	14

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รายการปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชา พลานามัย	น้อย รอยละ	มาก รอยละ	ไม่มีปัญหา รอยละ
อุปกรณ์การสอนกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ	37	42	21
อุปกรณ์การสอนทางค่านีโศดทัศน์ปรกติมีไม่- เพียงพอ	32	52	16
ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ซื้ออุปกรณ์การสอน วิชาสุขศึกษา	34	36	30
ไม่มีสถานที่สำหรับการเรียนการสอนในร่ม	20	63	17
ไม่มีสถานที่ให้นักเรียนเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว	20	60	20
ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์การสอน	26	45	29
ไม่มีสถานที่ให้อาจารย์ผู้สอนเปลี่ยนเครื่อง- แต่งตัว	30	37	33
ระยะทางระหว่างที่เรียนกับอาคารเรียน ห่างกันมาก	30	36	33
เวลาเรียนของแต่ละวิชาน้อย	16	69	15
อุปกรณ์การสอนสุขศึกษาต้องขอยืมจากแผนกวิชาอื่น	27	39	34
ปัญหาที่เกิดจากการขาดการนิเทศก์จากหน่วย ศึกษานิเทศ ของกรมการฝึกหัดครู	16	48	36
ชั่วโมงพลศึกษา หรือสุขศึกษาถูกขอไปทำการ สอนวิชาอื่น หรือทำงานอื่นเสมอ	31	2	67
ผู้บริหาร อาจารย์ฝ่ายวิชาการ, อาจารย์อื่น ๆ และนักเรียนมีความเข้าใจกันว่าการเรียนวิชา พลานามัยนั้นไม่ควรมีการสอบตก	25	48	27

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รายการปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชา พละนามัย	น้อย ร้อยละ	มาก ร้อยละ	ไม่มีปัญหา ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอนไม่มีแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติม	18	55	27
การจัดตารางสอนไม่เหมาะสมกับการเรียน วิชาพลศึกษา	21	55	24
ทางกรรมการฝึกหัดครูไม่มีการจัดอบรมครู- ประจำการ	24	50	26

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพละนามัยในสถาบัน
ฝึกหัดครูได้ประสบปัญหา ดังนี้

ปัญหาการสอนวิชาพละนามัยที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพละนามัยเห็นว่า เป็นปัญหา
มากดังนี้ เวลาเรียนของแต่ละวิชามีน้อยร้อยละ 69 รองลงมาคือ หนังสือและวารสาร
สำหรับให้นักเรียนค้นคว้ามีไม่พอร้อยละ 66 ไม่มีสถานที่สำหรับการเรียนการสอน
ในร่มร้อยละ 63 ไม่มีสถานที่สำหรับให้นักเรียนเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวร้อยละ 60
นักเรียนมีพื้นฐานทางด้านทักษะน้อย หนังสือและวารสารสำหรับให้อาจารย์ค้นคว้า
มีไม่พอ ทั้งสองปัญหานี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาพละนามัยมีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 59
อาจารย์ผู้สอนไม่มีแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม การจัดตารางสอนไม่เหมาะสม
กับการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งสองปัญหานี้ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 55

อุปกรณ์การสอนทางบ้านโสตทัศนอุปกรณ์ไม่เพียงพอร้อยละ 52 ผู้สอนมีชั่วโมงสอน
 มากเกินไป ทางกรรมการฝึกหัดครูไม่มีการจัดอบรมครูประจำการ ทั้งสองปัญหานี้
 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 50 ปัญหาที่เกิดจาก
 การขาดการนิเทศ จากหน่วยศึกษานิเทศก์ของกรมฝึกหัดครู ผู้บริหาร อาจารย์ฝ่าย-
 วิชาการ อาจารย์อื่น ๆ และนักเรียนมีความเข้าใจกันว่าการเรียนวิชาพลานามัย
 ไม่ควรมีการสอบตก ทั้งสองปัญหานี้อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 48
 ผู้สอนมีงานอื่นนอกเหนือจากการสอนมาก ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์การสอน ทั้งสอง
 ปัญหานี้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 45 นักเรียนมี
 พื้นฐานทางบ้านความรู้แตกต่างกันมาก อุปกรณ์การสอนกิจกรรมพลศึกษาไม่พอ ทั้ง
 สองปัญหานี้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 42
 นักศึกษาไม่เห็นวัตถุประสงค์ในการสอน อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษาต้องขอยืมมา
 จากแผนกวิชาอื่น ทั้งสองปัญหานี้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นเท่า ๆ กัน
 คือร้อยละ 39 ไม่ได้รับการสนับสนุนให้อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษา ไม่มีสถานที่
 ให้อาจารย์ผู้สอนเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ทั้งสองปัญหานี้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมี
 ความเห็นเท่า ๆ กันคือร้อยละ 37 ระยะทางระหว่างที่เรียนกับอาคารเรียนทาง
 กันมากร้อยละ 36

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีความเห็นในเรื่องปัญหาการสอนวิชาพลานามัย
 ว่ามีปัญหาน้อยคือ ในการเรียนการสอนวิชาพลานามัยภาคทฤษฎี ฝึกใช้วิธีเลคเชอร์
 หรือมอดจมากที่สักร้อยละ 42 ในกรณีที่สอนไม่ทันหลักสูตร ผู้สอนมักจะตัดเนื้อหา
 นั้นทิ้งไปและไม่นำไปออกสอบร้อยละ 40 อาจารย์อื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือร้อยละ
 37 นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัย ปัญหาที่มาจากนักกีฬาที่เป็นตัวแทนของ

โรงเรียน ทั้งสองปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพจนานามย์ เห็นว่ามีปัญหาน้อยคือรอยละ
36 การสรุปและสรุปปฏิบัติคอนทายตัวโมงของการ เรียนทักษะไม่จำเป็นต้องมี
รอยละ 61

นอกจากนี้ไม่มีปัญหา

ตารางที่ 29

กิจกรรมทางวิชาพลศึกษาที่จัดสอนตามหลักสูตรในสถาบันฝึกหัดครู
เป็นร้อยละ

รายการ	ไม่ได้อสอน ร้อยละ	สอนในระยะเวลาเรียน ร้อยละ	สอนนอกเวลา ร้อยละ
วิชา พล 1			
กิจกรรมการเล่นเป็นจังหวะ	13	76	11
เกมส์เบ็คเตล็ค เกมส่น้ำ	21	77	2
กิจกรรมทดสอบตนเอง	16	61	23
ทักษะกรีฑาเบื้องต้น	24	76	3
กายบริหาร	20	65	15
กีฬาพื้นเมือง	27	48	25
วิชา พล 2			
ก. ประเภทเดี่ยว โคนก			
ว่ายน้ำ	95	3	2
กระโดดน้ำ	95	2	3
ช่วยคนตกน้ำ	94	3	3
ยูโด	82	2	16
มวยไทย	74	10	16
มวยสากล	77	8	15
ยกน้ำหนัก	82	5	13
กระบี่กระบอง	77	10	13
คาราเต้	95	-	5
จักรยาน	95	2	3

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการ	ไม่ได้อ่าน ร้อยละ	สอนในเวลาเรียน ร้อยละ	สอนนอกเวลา ร้อยละ
ข. ประเภทชุด โกล์แก			
ตะกรอ	53	24	23
หวงขามตาชาย	76	11	13
ปิงปอง	46	23	31
แฮร์บอล	31	54	15
แบดมินตัน	61	24	15
ซอฟบอล	64	21	15
ฟุตบอล	29	47	24
บาสเกตบอล	5	80	15
วอลเลย์บอล	24	58	18
เนกบอล	69	16	15
เทนนิส	79	3	10
วิชา พล 3			
ก. ประเภท			
วิ่งระยะทาง ๆ	13	79	8
วิ่งกระโดดข้ามรั้ว	15	71	14
วิ่งผลัดระยะทาง ๆ	8	76	16

ที่สอนนอกเวลาเรียนมี ยูโด มวยไทย มวยสากล ยกน้ำหนัก กระบี่กระบอง

กีฬาประเภทซอคกีสอนในเวลาเรียนเป็นส่วนมากคือ บาสเกตบอล
วอลเลย์บอล ฟุตบอล แครีบอล กิจกรรมที่ไม่ได้สอนคือ เทนนิส ห่วงข้ามตาข่าย
ซอฟบอล เนตบอล

กิจกรรมกีฬาประเภทซอคกีสอนนอกเวลาเรียนคือ บิงปอง ฟุตบอล ตะกร้อ
วอลเลย์บอล แครีบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล เนตบอล ซอฟบอล

กิจกรรมของวิชากรีฑาที่จัดสอนมีดังนี้คือ กรีฑาประเภทลู่มี วิ่งระยะต่าง ๆ
วิ่งผลัดระยะต่าง ๆ วิ่งกระโดดข้ามรั้ว กิจกรรมที่สอนนอกเวลาเรียนคือ วิ่งระยะ-
ต่าง ๆ วิ่งกระโดดข้ามรั้ว วิ่งผลัดระยะต่าง ๆ

กรีฑาประเภทลานที่สอนในเวลาเรียนคือ ขว้างจักร ทุ่มน้ำหนัก กระโดด-
ไกล พุ่งแหลน เข่งก้าวกระโดด กระโดดสูง กระโดดค้ำ

กิจกรรมที่สอนนอกเวลา มี กระโดดค้ำ กระโดดสูง

ตารางที่ 30

ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของอุปกรณการศึกษาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู

รายการอุปกรณ์	ไม่มี ร้อยละ	มี ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ของจำนวนที่มี
ลูกฟุตบอล	—	100	10
ลูกบาสเกตบอล	3	97	15
ลูกเนตบอล	57	43	9
ลูกแฮนด์บอล	63	37	4
ลูกแฮนด์บอล	67	33	6
ลูกวอลเลย์บอล	6	94	8
ตาข่ายวอลเลย์บอล	13	87	2
ลูกซอฟต์บอล	19	81	7
กระบอกสูบลม	47	53	3
ไม้ตีลูกซอฟต์บอล	47	53	3
ถุงมือรับลูกซอฟต์บอล	63	37	5
ไม้ตีแบดมินตัน	30	70	13
ลูกชนไก่	40	60	19
โต๊ะบิงปอง	18	82	3
ตาข่ายบิงปอง	34	66	5
ไม้ตีบิงปอง	10	90	3
ลูกบิงปอง	21	79	29
หวงยาง	27	73	17
ตาข่ายแบดมินตัน	29	71	4

ตารางที่ 30 (ต่อ)

รายการอุปกรณ์	ไม่มี รอยตะ	มี รอยตะ	ค่าเฉลี่ย ของจำนวนที่มี
ตะกร้อ	21	79	18
ไม้ตีเทนนิส	47	53	7
ตาข่ายเทนนิส	79	21	1
ลูกเทนนิส	89	11	11
รั้วกระโถก	23	77	15
คทาวิ่งมัลลิก	11	89	40
ไม้ค้ำถ่อ	39	61	2
จักร	6	94	7
แหลน	13	87	8
ลูกทมน้ำหนัก	6	94	6
นาฬิกาจับเวลา	11	89	3
เครื่องชั่งน้ำหนัก	8	92	2
เครื่องวัดสวนส่ง	3	97	2
หวง (สำหรับหอยโหนด)	95	5	1
บาร์เคียว	77	23	1
บาร์คู้	71	29	1
ราวไต	68	32	1
ราวบันได	95	5	1
เชือกไต	95	5	1
หีบกระโถก	95	5	1

ตารางที่ 30 (ต่อ)

รายการอุปกรณ์	ไม่มี รอยละ	มี รอยละ	ค่าเฉลี่ย ของจำนวนที่มี
กระดานสปริง	73	27	1
แทรมโพลีน	95	5	—
เบาะรองสะเทือน	81	19	5
เบาะยักหยุน	68	32	2
เบาะยูโค	61	39	1
เวทินวาย	89	11	1
นวมชกคู่	90	10	2
นวมชกกระสอบทราย	63	37	2
กระสอบทราย	55	45	2
คานสากล	97	3	—
กระบี่กระบอง	93	7	11
หมากรุก	76	24	4
หมากฮอส	37	63	6
กระแจงบานใหญ่	34	66	3
แผนภูมิเรื่องหู ตา จมูก ปาก ผิวหนัง และผม	42	58	2
หุ่นจำลอง ปอก หัวใจ	64	36	1
ภาพโปสเตอร์ เกี่ยวกับอาหาร	42	58	3
ภาพยนตร์การบริหารทารก	89	11	—
ภาพโปสเตอร์การมีส่วนร่วมที่ถูกต้องกับคณะ	63	37	2

ตารางที่ 30 (ต่อ)

รายการอุปกรณ์	ไม่มี รอยตะ	มี รอยตะ	ค่าเฉลี่ย ของจำนวนที่มี
หม้อจำลอง เครื่องหมายจรวด	89	11	3
ภาพโปสเตอร์การฉายปกแบบ เป้าปาก	64	36	2
ภาพโปสเตอร์การนวดหัวใจ	74	26	1
ภาพโปสเตอร์การขนส่งคนไข้	77	23	1

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่า อุปกรณ์การสอนวิชาพลาแนมัยที่มีมากใน
สถาบันฝึกหัดครูคือ ลูกฟุตบอล ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ไม้ตีปิงปอง
ลูกหมอน้ำหนัก เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูง จักร

รองลงมาคือ ตาข่ายวอลเลย์บอล ลูกซอฟบอล โต๊ะปิงปอง คทาวิ่งเหล็ก
แหลม นาฬิกาจับเวลา ไม้ตีแบดมินตัน ตาข่ายแบดมินตัน ลูกปิงปอง ห่วงยาง
ตะกรรุด รั้วกระโดด

อุปกรณ์การสอนที่มีน้อยคือ กระบอกลูกสูบ ไม้ตีลูกซอฟบอล ลูกชนไก่
ตาข่าย ปิงปอง ไม้ค้ำถ่อ หมวกสอด กระจกเงาบานใหญ่ แผนภูมิเรื่อง หู
ตา จมูก ปาก ผิวหนัง และนม ภาพโปสเตอร์เกี่ยวกับอาหาร

อุปกรณ์การสอนวิชาพลาแนมัยที่ไม่มีในสถาบันฝึกหัดครูคือ ลูกเบสบอล
ลูกแฮนด์บอล ลูกมือรับลูกซอฟบอล ตาข่ายเทนนิส ลูกเทนนิส หวง(สำหรับห้อยโหน)
บาร์เดี่ยว บาร์คู่ ราวไต่ เชือกไต่ หีบกระโดด กระดานสปริง แทรมโปลีน
เบาะรองสะเทือน เบาะยัดหยุ่น เบาะโยโย เวทิมวย นวมรถคู่ นวมชกกระสอบ
ทราย กระสอบทราย คาบศากด กระบี่กระบอง หมากรูก หม้อจำลองปก-หัวใจ

ภาพยนตร์วิมาดาทรก ภาพโปสเตอร์การทำส่วนที่ถูกสุขลักษณะ ทุนจำลองเครื่อง-
หมายจราจร ภาพโปสเตอร์การนายปกแบบเป่าปาก ภาพโปสเตอร์การนวดหัวใจ
และภาพโปสเตอร์การขนส่งคนไข้

ค่าเฉลี่ยของจำนวนอุปกรณ์การสอนวิชาพลานามัยที่มีอยู่ในสถานฝึกหัดครู
แต่ละแห่งดังนี้ ลูกฟุตบอลแห่งละประมาณ 10 ลูก ลูกบาสเกตบอลมีประมาณแห่งละ
15 ลูก ลูกวอลเลย์บอลมีแห่งละประมาณ 9 ลูก ลูกซอซอบอลมีแห่งละประมาณ 7 ลูก
ลูกชนไก่มีประมาณแห่งละ 19 ลูก ลูกบิงปองแห่งละ 29 ลูก หวางยางแห่งละ
ประมาณ 16 หวาง ตะกร้อมมีแห่งละประมาณ 17 ลูก ลูกหม่นำหนักมีแห่งละประมาณ
6 ลูก คาซายวอลเลย์บอลมีแห่งละ 2 ชิ้น กระบอกสูบลมมีแห่งละประมาณ 2 อัน
ไม้ตีลูกซอซอบอลมีแห่งละประมาณ 3 อัน ไม้ตีแบดมินตันมีประมาณ 6 คู่ คาซาย-
แบดมินตันมีประมาณแห่งละ 4 ชิ้น โตะบิงปองมีประมาณแห่งละ 3 ตัว คาซายบิงปอง
มีประมาณแห่งละ 5 ชิ้น ไม้ตีบิงปองมีประมาณแห่งละ 1 คู่ ไม้ตีเทนนิสมีแห่งละ
ประมาณ 3 คู่ รั้วกระโถกมีประมาณแห่งละ 16 รั้ว คทาวิ่งผลัดมีแห่งละประมาณ
40 อัน ไม้ค้ำถ่อมีแห่งละประมาณ 2 อัน จักรมีแห่งละประมาณ 7 อัน แหลงมี
แห่งละประมาณ 8 อัน นาฬิกาจับเวลามีแห่งละประมาณ 3 เรือน เครื่องชั่งน้ำหนัก
มีแห่งละประมาณ 2 เครื่อง เครื่องวัดส่วนสูงมีแห่งละประมาณ 2 เครื่อง
หมากฮอสมีแห่งละประมาณ 5 กระดาน กระจกเงาบานใหญ่มีแห่งละประมาณ 3 บาน
แผนภูมิเรื่อง ตา หู จมูก ปาก ผิวหนัง และนม มีแห่งละประมาณ 1 แผ่น
ภาพโปสเตอร์เกี่ยวกับอาหารมีแห่งละประมาณ 3 แผ่น

ตารางที่ 31

สถานที่ที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลาสมาয়ได้จัดทำขึ้นเพื่อทำการสอนอย่างถาวร
และอย่างชั่วคราวเป็นร้อยละ

รายการ	มี ร้อยละ	ไม่มี ร้อยละ	จัดทำขึ้นชั่วคราว ร้อยละ
สนามฟุตบอล	79	21	—
สนามบาสเกตบอล	95	5	—
สนามวอลเลย์บอล	61	32	7
สนามแรนบอล	24	69	7
สนามแฮนด์บอล	21	73	6
สนามห่วงยาง	18	75	7
สนามตะกร้อ	58	39	3
สนามตะกร้อข้ามตาข่าย	65	28	7
สนามแบดมินตัน	58	40	2
สนามเทนนิส	20	80	—
สนามซอฟท์บอล	7	90	3
สถานที่พักผ่อน—กระบี่กระบอง	27	65	8
สถานที่สำหรับกิจกรรมเซาจังหวัะ	34	59	7
สนามกรีฑาทั้งลู่และลาน	56	39	5
โรงฝึกพลศึกษา	15	83	2
สระว่ายน้ำ	7	91	2

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยได้จัดสถานที่ขึ้น เพื่อทำการสอนอย่างฉิวเฉียด และอย่างชั่วคราว ดังนี้

สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อทำการสอนอย่างฉิวเฉียดคือ สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล สนามวอลเลย์บอล สนามตะกร้อ สนามตะกร้อข้ามตาข่าย สนามแบดมินตัน สนามกรีฑาทั้งลู่วิ่งและลาน

สนามที่สถาบันฝึกหัดครูบางแห่งจัดทำขึ้นเป็นการชั่วคราวคือ สนามวอลเลย์บอล สนามแฮนด์บอล สนามตะกร้อข้ามตาข่าย สถานที่สำหรับกิจกรรมเข้าจังหวะ รองลงมา ก็เป็นสนามแฮนด์บอล สถานที่ฟันทาบ-กระบี่กระบอง

ส่วนสนามที่ไม่มีคือ สระว่ายน้ำ สนามซอกฟุตบอล สนามเทนนิส โรงฝึกพลศึกษา สนามแฮนด์บอล สถานที่ฟันทาบ-กระบี่กระบอง สนามห่วงยาง สนามแฮนด์บอล

ตารางที่ 32

สถานที่ที่เป็นส่วนประกอบของการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู
เป็นร้อยละ

รายการ	ไม่มี ร้อยละ	มี ร้อยละ
ห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวชาย	79	21
ห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวหญิง	74	26
ค.เก็บเสื้อผ้าชาย	95	5
ค.เก็บเสื้อผ้าหญิง	95	5
ห้องนำชาย	89	11
ห้องนำหญิง	89	11
ห้องพยาบาล	11	89
เตียงคนไข้ชาย	19	81
เตียงคนไข้หญิง	16	84
สถานที่กั้นน้ำทั้งชายและหญิง	32	68
ห้องส้วมชาย	16	84
ห้องส้วมหญิง	16	84
ห้องเก็บอุปกรณ์	95	5

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่า สถานที่ที่เป็นส่วนประกอบของการสอนวิชา
พลานามัยในสถาบันเด็กหัดक्रमีดังนี้

สถานที่ที่อาจารย์สอนวิชาพลานามัยส่วนใหญ่มักมีคือ ห้องพยาบาล
เตียงคนไขชาย เตียงคนไข้หญิง สถานที่ที่ค้ำน้ำทั้งชายและหญิง ห้องสวมชาย
ห้องสวมหญิง

สถานที่ที่ไม่มีคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวชาย ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวหญิง
ตู้เก็บเสื้อผ้าชาย ตู้เก็บเสื้อผ้าหญิง ห้องอาบน้ำชาย ห้องอาบน้ำหญิง

ตารางที่ 33

วิธีการวัดผล และประเมินผลวิชาพลานามัยเป็นร้อยละ

ลำดับที่	รายการ	ร้อยละ
1	ในการวัดผลวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครูมีการทดสอบตาม	
	ก. ทดสอบทางความรู้และทางปฏิบัติ	94
	ข. ทดสอบทางความรู้อย่างเดียว	2
	ค. ทดสอบทางปฏิบัติอย่างเดียว	2
2	ในการพิจารณาการให้คะแนนวิชาพลานามัยในวิชาหลักสูตรและวิธีสอนพลศึกษา วิชากีฬา กรีฑา มีหลักเกณฑ์ให้คะแนน ดังต่อไปนี้	
	ก. ทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย	68
	ข. ทางด้านทักษะ	82
	ค. ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ	87
	ง. ทักษะและคุณลักษณะต่าง ๆ	61
3	ในการพิจารณาให้คะแนนวิชาพลานามัย อนามัยส่วนบุคคล และอนามัยชุมชน สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล สุขศึกษาในโรงเรียน มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้	
	ก. ทางด้านความรู้ความเข้าใจ	90
	ข. ทางด้านปฏิบัติและทักษะ	81
	ค. ทางด้านทัศนคติ	65

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ร้อยละ
4	ในการรวมคะแนนวิชาพลาณานามัยในแต่ละวิชา อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญต่อไปนี้	
	ก. มีคะแนนเก็บทุกครั้งที่ มีการสอน และมีการ ทดสอบ	61
	ข. เก็บคะแนนจากการสอบปลายเทอม	48
	ค. มีคะแนนเก็บจากรายงานที่นักเรียนส่ง	53
	ง. รวมจากคะแนนที่ นักเรียนทำรายงานส่ง คะแนนสอบกลางเทอม คะแนนสอบปลายเทอม	79
5	อาจารย์ผู้สอนพลาณานามัยมีความคิดเห็นว่า คะแนนที่ ได้จากผลสอบมีประโยชน์ดังต่อไปนี้	
	ก. เพื่อวัดผลการ เรียนของนักเรียน	76
	ข. เพื่อวัดผลการสอนของครู	60
	ค. เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	79
	ง. เพื่อออกเกรดตามระเบียบการวัดผล ของวิทยาลัย	60
6	ในการให้คะแนนวิชาพลาณานามัยภาคปฏิบัตินั้น อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญดังส่วนประกอบดังต่อไปนี้	
	ก. การพัฒนาทางทักษะ	87
	ข. การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี	73
	ค. การแต่งกายเรียบร้อยและสะอาด	79
	ง. การมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ	79
	จ. นักกีฬาที่เป็นตัวแทนของโรงเรียน	60
	ฉ. นักเรียนที่ช่วยเหลืองานอื่น ๆ ซึ่งเป็นงาน ในหมวดวิชาพลาณานามัย	48

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ร้อยละ
7	ในการให้คะแนนวิชาพลานามัยภาคทฤษฎีนั้น มีส่วนประกอบในการให้คะแนน ดังต่อไปนี้	
	ก. การที่นักเรียนเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	90
	ข. การที่ส่งรายงานทุกชิ้น	89
	ค. การที่นักเรียนทำอุปกรณ์ส่ง	79
	ง. การที่นักเรียนมีสวัสดิกินสีย	60
	จ. การที่นักเรียนสุขนิตย	73

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่า การวัดผลและประเมินผลวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู ส่วนใหญ่มีการทดสอบทั้งทางก้านทฤษฎี และทางก้านปฏิบัติ

ในการพิจารณาให้คะแนนวิชาพลานามัยในวิชาหลักการและวิธีสอนพลศึกษา วิชากีฬา กรีฑา มีเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยวัดทางก้านความรู้ ความเข้าใจ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ทางก้านทักษะ ทางก้านสมรรถภาพทางร่างกาย ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ

ในการพิจารณาให้คะแนนวิชาพลานามัยในวิชาอนามัยส่วนบุคคลและอนามัยชุมชน วิชาสวัสดิกศึกษาและการปฐมพยาบาล สุขศึกษาในโรงเรียน มีเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยยึดเกณฑ์ทางก้านความรู้ ความเข้าใจ ทางก้านปฏิบัติและทักษะ ทางก้านทักษะ

ในการรวมคะแนนวิชาพลานามัย อาจารย์ส่วนใหญ่ทำโดยให้คะแนนจากการ

ที่นักเรียนส่งรายงาน คะแนนสอบกลางเทอม คะแนนสอบปลายเทอม

ประโยชน์ของการวัดผล และประเมินผลวิชาพลานามัย คือ เพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน เพื่อวัดผลการสอนของครู และเพื่อออกเกรดตามระเบียบการ วัดผลของวิทยาลัย

ในการให้คะแนนวิชาพลานามัยภาคปฏิบัตินั้น ใ้ค่านี้ถึงส่วนประกอบดังนี้ คือ การพัฒนาทางทักษะ การแต่งกายเรียบร้อยและสะอาด การมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

ในการให้คะแนนวิชาพลานามัยภาคทฤษฎีนั้น ใ้ค่านี้ถึงส่วนประกอบที่คื ดังนี้คือ การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ การส่งรายงานทุกชิ้น การที่นักเรียนทำ อุปกรณส่ง การที่นักเรียนมีสุขนิสัย และการที่นักเรียนมีสวัสดิคินิสัย

ตารางที่ 34

ข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้สอนเพื่อปรับปรุงการสอนวิชาพลานามัย
เป็นร้อยละ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
วิธีสอนพลศึกษา	53	20	18	-	9
วิธีสอนสุขศึกษา	47	27	17	-	9
หลักสูตร	65	13	13	-	9
ประมวลการสอน	42	18	18	12	10
อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก	62	27	8	3	-
วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษา	42	34	24	-	-
วิธีการวัดผลวิชาสุขศึกษา	20	35	29	8	8
ความเอาใจใส่ของผู้สอน	29	26	26	7	12
ความเอาใจใส่ของนักเรียน	32	42	8	13	5

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยมีข้อเสนอแนะ
เพื่อปรับปรุงการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันนี้มากที่สุด ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยต้องการให้มีการปรับปรุงมากที่สุดคือ วิธีสอน-
พลศึกษา วิธีสอนสุขศึกษา หลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
วิธีการวัดผลวิชาพลศึกษาและความเอาใจใส่ของผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยต้องการให้มีการปรับปรุงน้อยคือ วิธีการวัดผล-
วิชาสุขศึกษา ความเอาใจใส่ของนักเรียน